

2024/3201

19.12.2024

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/3201**z dnia 18 grudnia 2024 r.**

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1268 rozszerzające ostateczne cła wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/433 wobec przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indonezji na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/433⁽²⁾ Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła ostateczne cła wyrównawcze na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno („SSCR”) pochodzących m.in. z Indonezji w następstwie dochodzenia antysubsydyjnego („pierwotne dochodzenie antysubsydyjne”). Środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości od 0 do 21,4 %, przy czym cło rezydualne dla wszystkich niewspółpracujących przedsiębiorstw indonezyjskich wynosiło 20,5 % („pierwotne środki antysubsydyjne”).
- (2) 3 lipca 2023 r., na podstawie art. 23 ust. 4 i art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1037 („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”), Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali (EUROFER) złożyło wniosek o zbadanie możliwego obchodzenia pierwotnych środków antysubsydyjnych poprzez przywóz SSCR wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu. 15 sierpnia 2023 r. na podstawie wniosku, który uznano za należycie uzasadniony, Komisja wszczęła, rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2023/1631⁽³⁾, dochodzenie w sprawie obejścia środków („dochodzenie w sprawie obejścia środków”).
- (3) W następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków Komisja rozszerzyła, rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2024/1268⁽⁴⁾, cło rezydualne w wysokości 20,5 % na przywóz SSCR wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu. Kilku producentom w Tajwanie, Turcji i Wietnamie, którzy wystąpili o zwolnienia i co do których stwierdzono, że nie uczestniczą w żadnych praktykach obchodzenia środków, przyznano zwolnienia z rozszerzenia cła. Lam Khang Joint Stock Company („Lam Khang”), jednemu z wietnamskich producentów, którzy wystąpili o zwolnienie z rozszerzenia cła, odmówiono takiego zwolnienia z powodów określonych w motywach 173–175 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/1268.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/433 z dnia 15 marca 2022 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2012 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. L 88 z 16.3.2022, s. 24).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1631 z dnia 11 sierpnia 2023 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków wyrównawczych nałożonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/433 na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indonezji przez przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, oraz poddające rejestracji przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu (Dz.U. L 202 z 14.8.2023, s. 10).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1268 z dnia 6 maja 2024 r. rozszerzające ostateczne cła wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/433 wobec przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indonezji na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu (Dz.U. L, 2024/1268, 7.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1268/oj).

- (4) 3 lipca 2024 r. Lam Khang złożył do Sądu Unii Europejskiej skargę na podstawie art. 263 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/1268.
- (5) W swojej skardze złożonej do Sądu Lam Khang argumentował m.in., że Komisja, ustosunkowując się do argumentu przedstawionego przez Lam Khang po ujawnieniu ustaleń, popełniła błąd rzeczowy w analizie niektórych dowodów przedstawionych w toku dochodzenia.
- (6) Ponowne sprawdzenie danych rzeczywiście wykazało, że aby ustalić różnicę cenową między walcowanymi na gorąco zwojami ze stali nierdzewnej klasy 304 („SSHR 304”), które Lam Khang przywoził z Indonezji, a tymi pochodzącymi z innych źródeł, jak wspomniano w motywie 173 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/1268, Komisja wykorzystała niepełny zestaw danych. Przy wykorzystaniu pełnego zestawu danych cena, jaką Lam Khang zapłacił za SSHR 304 z Indonezji, była w ujęciu średnim wyższa niż cena stosowana przez innych dostawców.
- (7) W związku z tym wniosku zawartego w motywie 174 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/1268, zgodnie z którym części przywożonego produktu podobnego były objęte subsydiami stwierdzonymi w pierwotnym dochodzeniu, nie można było wyciągnąć na podstawie różnic cenowych określonych w motywie 173 tego rozporządzenia. Biorąc pod uwagę, że w odniesieniu do Lam Khang nie było żadnych innych dowodów wskazujących na to, że części przywożonego produktu podobnego były objęte subsydiami stwierdzonymi w pierwotnym dochodzeniu, Komisja stwierdziła, że Lam Khang spełnił wymogi dotyczące zwolnienia na podstawie art. 23 ust. 6 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, w związku z czym należało uwzględnić jego wniosek o zwolnienie.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1268.
- (9) Zwolnienie Lam Khang z cel wyrównawczych ma zastosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/1268 (czyli od dnia 8 maja 2024 r.). Poleca się organom celnym, by nie pobierały cel nałożonych na podstawie art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/1268 w odniesieniu do towarów wytworzonych przez Lam Khang i zwróciły wszelkie nadmierne kwoty pobrane do tej pory zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa celnego.
- (10) Ponadto ze względów administracyjnych niezwiązanych z wyżej opisaną kwestią uznano za właściwe zmianę dodatkowego kodu TARIC tajwańskiego producenta eksportującego Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.
- (11) 3 października 2024 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz wezwała je do przedstawienia uwag.
- (12) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia informacji EUROFER sprzeciwiło się zmianie, przedstawiając kilka argumentów. Argumenty przedstawione przez EUROFER zostały podzielone na te dotyczące procedury zastosowanej przez Komisję oraz te dotyczące istoty zmiany. Obie grupy argumentów podsumowano i omówiono poniżej.
- (13) Jeżeli chodzi o procedurę, EUROFER argumentowało, że Komisja, dążąc poprzez wprowadzenie zmiany do „uniknięcia postępowania przed Sądem”, działała bez podstawy prawnej. Komisja wszczęła *de facto* częściowy przegląd środków bez przestrzegania obowiązujących procedur lub kontynuowała dochodzenie z naruszeniem obowiązującego terminu. W obu przypadkach rzekomo naruszono istotne wymogi proceduralne. Według EUROFER Komisja może wznowić zakończone dochodzenie wyłącznie w przypadku orzeczenia Trybunału lub „po podjęciu decyzji o wykonaniu zaleceń organu ds. rozstrzygania sporów WTO”. Ponadto Komisja rzekomo nie ujawniła prawidłowo swojego zamiaru skorygowania błędu i przyznania zwolnienia Lam Khang, ponieważ ujawnienie ustaleń miało miejsce po zamknięciu dochodzenia.

- (14) Jak wyjaśniono w motywach (6) i (7), w kontekście postępowania przed Sądem Komisja wykryła błąd rzeczowy leżący u podstaw uzasadnienia odmowy przyznania zwolnienia Lam Khang. Wbrew powyższym argumentom orzecznictwo, na które powołuje się EUROFER w swoich uwagach⁽⁵⁾, nie ogranicza możliwości wznowienia dochodzenia przez Komisję wyłącznie do spraw, w których wydano orzeczenie Trybunału lub zalecenie WTO dotyczące rozstrzygnięcia sporu. Od dawna uznaje się, że w przypadku stwierdzenia błędu po zamknięciu postępowania administracyjnego Komisja zachowuje możliwość skorygowania błędu na etapie, na którym został on popełniony⁽⁶⁾. Komisja nie jest zobowiązana do ponownego wszczęcia postępowania, wykraczając poza ten konkretny etap⁽⁷⁾. Błąd stwierdzony przez Komisję w przedmiotowej sprawie został popełniony na końcowym etapie dochodzenia, tj. podczas oceny uwag dotyczących ujawnienia. W porównaniu cen zawierającym błąd odniesiono się do uwag dotyczących ujawnienia ustaleń, a jednocześnie potwierdzono wniosek, do którego doszła pierwotnie Komisja, w związku z czym porównanie to nie zostało ponownie ujawnione Lam Khang. Innymi słowy, Lam Khang nie miał możliwości przedstawienia uwag na temat dokładności porównania cen w trakcie dochodzenia. Względem tego etapu Komisja uzyskała jednak informacje potrzebne do przeprowadzenia wymaganej nowej analizy i w związku z tym nie była zobowiązana do wznowienia postępowania przygotowawczego w danej sprawie⁽⁸⁾. Biorąc pod uwagę, że zarówno prawo Lam Khang, jak i EUROFER do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy i do udziału w postępowaniu było przestrzegane w momencie przyjmowania pierwotnej decyzji (EUROFER nie twierdziło inaczej), zmiana nie wymaga ponownego wszczęcia formalnego dochodzenia⁽⁹⁾. Wynika z tego, że argumenty EUROFER w zakresie podstawy prawnej dotyczącej zmiany, podjętych kroków proceduralnych i ujawnienia ustaleń były bezzasadne i w związku z tym zostały oddalone przez Komisję. Komisja zauważyła ponadto, że EUROFER miało możliwość przedstawienia uwag na temat proponowanej zmiany, a zatem jego prawa proceduralne były w pełni przestrzegane.
- (15) W odniesieniu do istoty zmiany EUROFER argumentowało, że pomimo błędu opisanego w motywach (6) i (7) „części wykorzystywane przez Lam Khang wyraźnie nadal są objęte subsydiami stwierdzonymi w pierwotnym dochodzeniu”. Argument ten opierał się na założeniu, że przy ocenie, czy „przywożony produkt podobny lub jego części nadal są objęte subsydiami” zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, „czynnikiem decydującym jest to, czy subsydia te nadal mają zastosowanie”. Według EUROFER test porównania cen, w którym popełniono błędy, nie był dopuszczalny. Twierdzenie to zostało poparte tym, że nie przeprowadzono żadnych dodatkowych testów przy ustalaniu ogólnokrajowego obchodzenia środków w odniesieniu do Wietnamu oraz obchodzenia środków w odniesieniu do Trixon TNT i Yongjin. Ponadto porównanie cen było rzekomo bezcelowe, ponieważ SSHR z Chin były niesprawiedliwie wycenione, były objęte subsydiami, a porównanie nie uwzględniało rodzajów produktu.
- (16) Dla przypomnienia, w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że nie tylko do produkcja SSCR, ale również części wykorzystywanych do produkcji SSCR, w tym SSHR i kęsisk płaskich, były objęte subsydiami⁽¹⁰⁾. W toku dochodzenia w sprawie obejścia środków nie wykryto żadnych dowodów wskazujących na to, że to subsydiowanie ustalo lub że kęsiska płaskie i SSHR produkowane w Indonezji nie są już objęte subsydiami lub że nie są już nimi objęte takie części przywożone do Wietnamu⁽¹¹⁾. W związku z tym stwierdzono, że części przywożonego produktu podobnego nadal były objęte subsydiami. Wniosek ten został zakwestionowany przez Lam Khang, który twierdził, że zgodnie z orzecznictwem Unii i WTO domniemanie przeniesienia subsydiowania w przypadku transakcji dokonywanych na warunkach rynkowych między niepowiązanymi stronami nie było dozwolone. Ponieważ Lam Khang kupował swoje indonezyjskie materiały do produkcji od niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, jedynym dowodem sugerującym, że odnośne transakcje nie były dokonywane na warunkach rynkowych, było porównanie cen, które okazało się błędne. Komisja zauważyła, że EUROFER nie kwestionuje istnienia błędu opisanego w motywach (6) i (7).

⁽⁵⁾ Wyrok z dnia 28 stycznia 2016 r., CM Eurologistik, C-283/14 i C-284/14, ECLI:EU:C:2015:628, pkt 57–61.

⁽⁶⁾ Zob. na przykład wyrok z dnia 19 maja 2021 r., CCCME/Komisja, T-254/18, ECLI:EU:T:2021:278, pkt 64 i przytoczone tam orzecznictwo.

⁽⁷⁾ Zob. w tym kontekście wyrok z dnia 12 listopada 1998 r., Hiszpania/Komisja, C-415/96, ECLI:EU:C:1998:533, pkt 31; wyrok z dnia 3 października 2000 r., Industrie des poudres sphériques/Rada, C-458/98 P, ECLI:EU:C:2000:531, pkt 82; oraz wyrok z dnia 9 lipca 2008 r., Alitalia/Komisja, T-301/01, ECLI:EU:T:2008:262, pkt 99 i 142.

⁽⁸⁾ Zob. w tym kontekście wyrok z dnia 12 maja 2011 r., Region Nord-Pas-de-Calais/Komisja, T-267/08, ECLI:EU:T:2011:209, pkt 83.

⁽⁹⁾ Tamże, pkt 84.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1268, motyw 126.

⁽¹¹⁾ Tamże, motyw 127.

- (17) Kontynuacja subsydiowania części, w przypadku braku dowodów przeciwnych, może wystarczyć do stwierdzenia, że części w państwach trzecich nadal są objęte subsydiami. Wniosek taki można jednak podważyć na podstawie dalszych dowodów. W niniejszej sprawie wniosek ten nie został zakwestionowany w odniesieniu do Wietnamu w ujęciu całościowym ani w odniesieniu do Trixon TNT i Yongjin. Wniosek dotyczący całego kraju okazał się jednak nieodpowiedni w przypadku Lam Khang ze względu na sposób, w jaki dokonywał on zakupu przedmiotowych części, co sprawia, że dalsze testy (w tym porównanie cen) nie tylko są dopuszczalne, ale konieczne do zbadania, czy części zakupione przez Lam Khang nadal są objęte subsydiami. Jeżeli chodzi o stosowność porównania cen chińskich i indonezyjskich materiałów do produkcji, Komisja zauważyła, że takie porównanie było jedynym dostępnym dla Komisji dowodem wykazującym, że ceny płacone przez Lam Khang nie były cenami wolnorynkowymi. Zważywszy, że ani EUROFER, ani żadna inna zainteresowana strona nie przedstawili innych dowodów wskazujących, że odnośne ceny nie były wolnorynkowe, należy utrzymać wniosek, że nie było dowodów, iż części wykorzystane przez Lam Khang były objęte subsydiami. Argumenty merytoryczne przedstawione przez EUROFER zostały zatem odrzucone.
- (18) EUROFER twierdziło ponadto, że skoro Komisja wykorzystała „informacje uzyskane po dochodzeniu”, aby zmienić swoje ustalenia, „powinna była również dokonać przeglądu zwolnień przyznanych innym przedsiębiorstwom w świetle takich »nowych okoliczności«”. EUROFER wskazało, że Komisja powinna wznowić dochodzenie i rzetelnie zbadać przywóz z Chin, który w rzeczywistości pochodził z Indonezji.
- (19) Jak wyjaśniono w motywie (14), Komisja nie zmieniła swoich ustaleń na podstawie „informacji uzyskanych po dochodzeniu”, lecz skorygowała błąd popełniony podczas dochodzenia w sprawie obejścia środków oraz na podstawie informacji znajdujących się już w aktach sprawy. Argument ten został zatem odrzucony.
- (20) Komitet ustanowiony w art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1037 nie wydał opinii w sprawie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2024/1268 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) motywy 173, 174 i 175 otrzymują brzmienie:

„(173) Komisja nie znalazła jednak dowodów na to, że części przywożonego produktu podobnego były objęte subsydiami stwierdzonymi w toku pierwotnego dochodzenia.

(174) Komisja stwierdziła na podstawie cen indonezyjskich SSHR płaconych przez Lam Khang, że części przywożonego produktu podobnego nie były objęte subsydiami stwierdzonymi w toku pierwotnego dochodzenia.

(175) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że wniosek przedsiębiorstwa Lam Khan o zwolnienie powinien zostać przyjęty.”;

- 2) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/433 na przywóz płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, pochodzących z Indonezji, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, obecnie objętych kodami CN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 i 7220 90 80, wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu (kody TARIC 7219 31 00 10, 7219 31 00 20, 7219 32 10 10, 7219 32 10 20, 7219 32 90 10, 7219 32 90 20, 7219 33 10 10, 7219 33 10 20, 7219 33 90 10, 7219 33 90 20, 7219 34 10 10, 7219 34 10 20, 7219 34 90 10, 7219 34 90 20, 7219 35 10 10, 7219 35 10 20, 7219 35 90 10, 7219 35 90 20, 7219 90 20 10, 7219 90 20 20, 7219 90 80 10, 7219 90 80 20, 7220 20 21 10, 7220 20 21 20, 7220 20 29 10, 7220 20 29 20, 7220 20 41 10, 7220 20 41 20, 7220 20 49 10, 7220 20 49 20, 7220 20 81 10, 7220 20 81 20, 7220 20 89 10, 7220 20 89 20, 7220 90 20 10, 7220 90 20 20, 7220 90 80 10 i 7220 90 80 20), z wyłączeniem wyrobów produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Tajwan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	C030
Tajwan	Tang Eng Iron Works Co., Ltd. Tung Mung Development Co., Ltd. Walsin Lihwa Corporation Yieh United Steel Corporation Yuan Long Stainless Steel Corp.	89AH
Turcja	Posco Assan TST Celik Sanayi A.Ş.	89AK
Wietnam	Posco VST Co., Ltd. Lam Khang Joint Stock Company	89AJ”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Wnioski o zwolnienie złożone przez Trinox Metal Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Turcja) i Yongjin Metal Technology (Vietnam) Company Limited (Wietnam) zostają odrzucone.”.

Artykuł 2

Wszelkie ostateczne cło wyrównawcze pobrane na podstawie art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/1268 w odniesieniu do towarów wytwarzanych przez Lam Khang Joint Stock Company podlega zwrotowi lub umorzeniu.

Wnioski o zwrot lub umorzenie składa się do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 8 maja 2024 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN